

Vergaderjaar 2016–2017

33 996

Wijziging van de Wet op de kansspelen, de Wet op de kansspelbelasting en enkele andere wetten in verband met het organiseren van kansspelen op afstand

Nr. 72

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 december 2016

Hierbij informeer ik u, mede namens de Staatssecretaris van Financiën, over de wijze waarop ik voornemens ben invulling te geven aan de moties die uw Kamer op 5 juli 2016 heeft aangenomen tijdens de behandeling van het wetsvoorstel Kansspelen op afstand (Handelingen II 2016/17, nr. 104, item 24).

De motie **Van Wijngaarden c.s.**¹ verzoekt de regering de informatie over de vraag wanneer er géén kansspelbelasting is verschuldigd in een eenvoudig taalgebruik makkelijk vindbaar te maken op in ieder geval de website van de Belastingdienst.

Ik deel de mening van indieners dat het niet in alle gevallen duidelijk is wanneer een speler kansspelbelasting verschuldigd is en wanneer niet. De Staatssecretaris van Financiën heeft de site van de belastingdienst laten aanpassen.

De motie **Van Toorenburg en Mei Li Vos**² verzoekt de regering om de omzeilingstruc van aanbieders onder de aandacht te brengen van de Kansspelautoriteit teneinde aanbieders die persisteren in het illegale aanbod van kansspelen, een vergunning te weigeren. Met deze omzeilingstruc worden spelers die een (punt).nl extensie van een kansspelaanbieder bezoeken, direct doorgelinkt naar de website van dezelfde aanbieder die eindigt met een (punt).eu of (punt).com extensie. Desgevraagd heeft de kansspelautoriteit bericht dat zij bekend is met de omzeilingstruc die de indieners noemen. De regering is van mening dat alleen betrouwbare en verantwoord opererende aanbieders in aanmerking moeten kunnen komen voor een Nederlandse kansspelvergunning. Het oordeel over de betrouwbaarheid en geschiktheid van individuele kansspelaanbieder die een vergunning aanvragen, is aan de

¹ Kamerstuk 33 996, nr. 44.

² Kamerstuk 33 996, nr. 48.

kansspelautoriteit. Het doorlinken van een (punt).nl-extensie naar een andere extensie is één van de vele aspecten die de kansspelautoriteit bij deze beoordeling zal betrekken.

De motie **Kooiman c.s.**³ verzoekt de regering, ervoor te zorgen dat het ook niet mogelijk is via iDEAL betalingen aan illegale aanbieders van kansspelen te doen. De regering deelt de mening van de indieners dat illegaal aanbod zo goed mogelijk tegengegaan moet worden. Daarom kent het wetsvoorstel Kansspelen op afstand een uitbreiding van de handhavingsbevoegdheden van de kansspelautoriteit. Zo krijgt de kansspelautoriteit onder andere de mogelijkheid dienstverleners die het aanbieden van illegale kansspelen faciliteren een bindende aanwijzing te geven deze dienstverlening te staken. Betaaldienstverleners zijn een voorbeeld hiervan. Met inwerkingtreding van het wetsvoorstel kan de kansspelautoriteit betaaldienstverleners sommeren de dienstverlening, waaronder iDEAL betalingen, aan illegale kansspelaanbieders te staken. Dienstverleners die dit niet doen, riskeren bestuurlijke handhaving zoals een boete of dwangsom.

De motie **Kooiman en Van Wijngaarden**⁴ verzoekt de regering, met hulp van de kansspelautoriteit, de illegale gokindustrie actief te bestrijden en daarbij alle beschikbare middelen te gebruiken. Ook wordt de regering verzocht, met hulp van de kansspelautoriteit, de straks legale gokindustrie op Curaçao en Sint-Maarten met bijzondere aandacht te controleren en monitoren. De regering begrijpt de zorgen van de indieners over het aanbod van illegale kansspelen op afstand dat vanuit Curaçao en Sint-Maarten verzorgd wordt. Volledigheidshalve wijst de regering erop dat de wet Kansspelen op afstand alleen kansspelen reguleert voor het Europese deel van Nederland.

Het toestaan van kansspelaanbod in Curaçao en Sint-Maarten en de aanpak van mogelijke misstanden daarbinnen betreft een landsaangelegenheid van die landen. De kansspelautoriteit heeft geen bevoegdheden buiten het Europese deel van Nederland. Het is aan de regering van Curaçao en Sint-Maarten om het toezicht op online-kansspelen goed te regelen. Op Curaçao is hiervoor een landsverordening in voorbereiding. Deze zou meer structurele samenwerking tussen de kansspelautoriteit en Curaçao mogelijk maken. Voor zover illegale aanbieders zich op de Nederlandse markt richten, pakt de kansspelautoriteit deze aan met alle handhavingsmiddelen die zij daartoe tot haar beschikking heeft. Hierbij wordt al incidenteel samengewerkt met Curaçao.

De motie **Mei Li Vos en Van Toorenburg**⁵ verzoekt de regering om, tussen de spelmomenten, het gebruik van pop-upberichten voor herinneringen aan de eigen speellimieten te verplichten aan aanbieders van online kansspelen. De regering is van mening dat deelname aan kansspelen op afstand een bewuste en overwogen keuze moet zijn. Het instellen van een spelerslimiet past bij de geïnformeerde keuze die van spelers verwacht kan worden. Van de aanbieder mag, naast andere preventiemaatregelen, verwacht worden dat hij de speler op gezette tijden herinnert aan deze limieten en pop-ups kunnen hier een geschikt middel voor zijn.

Echter, wanneer de speler deze notificaties als hinderlijk ervaart, bijvoorbeeld wanneer dit de spelbeleving zou aantasten, kan dit de kanalisatie schaden. In lijn met aanbevelingen van verslavingszorgdeskundigen wil de regering daarom dit middel gericht inzetten, zodat de speler op gezette tijden aan zijn speellimieten herinnerd wordt, zonder dat dit onnodig ten

³ Kamerstuk 33 996, nr. 52.

⁴ Kamerstuk 33 996, nr. 53.

⁵ Kamerstuk 33 996, nr. 55.

coste gaat van de spelbeleving en daarmee de gewenste kanalisatie zou schade. De regering geeft invulling aan deze motie door de vergunninghouder te verplichten de speler bij het aan- en afmelden voor iedere speelsessie, alsook bij het eventueel wisselen van spelsoort, door middel van een notificatie te herinneren aan zijn spellicenties.

De motie **Mei Li Vos en Van der Staaij**⁶ verzoekt de regering om reclame voor live weddenschappen tijdens sportwedstrijden te verbieden. De regering begrijpt de vrees die in de Kamer leeft voor agressieve reclames voor live weddenschappen tijdens sportwedstrijden en -evenementen. Daarom mogen vergunninghouders gedurende sportwedstrijden alleen op de eigen website reclame maken voor livewedden- schappen op de betreffende wedstrijd. Het is hen bijvoorbeeld niet toegestaan gedurende rechtstreekse sportuitzendingen op radio en televisie reclame te maken voor live weddenschappen.

De motie **Mei Li Vos c.s.**⁷ verzoekt de regering scherp te handhaven op de beperkingen aan de inhoud van reclameboodschappen en de waarschuwingsteksten. Doel van deze motie is minderjarigen en jongvolwassenen niet ongewenst in aanraking te laten komen met de soms agressieve marketing van online kansspelaanbieders. De regering onderschrijft het belang van het voorkomen dat minderjarigen en jongvolwassenen door (online) advertenties aangezet worden tot gokken. Daarom is het vergunninghouders niet toegestaan kansspelen aan te bieden aan minderjarigen. Ook is het vergunninghouders niet toegestaan reclameactiviteiten specifiek op jongvolwassenen te richten. De kansspel- autoriteit ziet toe op de inhoud van de reclameboodschappen en waarschuwingsteksten van vergunninghouders. Zij zal waar nodig optreden tegen vergunninghouders die zich niet aan deze beperkingen houden. Daarnaast verzoekt deze motie de regering eenzelfde tijdslot voor onlinereclame af te dwingen als voor reclame op televisie. De regering is met de indieners van mening dat een tijdslot voor online reclame een goede manier zou kunnen zijn om te voorkomen dat minderjarigen en jongvolwassenen aangezet worden tot gokken. Echter, het implementeren van een tijdslot is in de praktijk nauwelijks uitvoerbaar en zeer kostbaar. Online reclame is meer plaats- en tijdonafhankelijk dan traditionele media en wordt verzorgd door honderden partijen binnen duizenden netwerken. Adverteren op internet gebeurt niet alleen via zogenaamde *banners* op websites, maar ook via sociale media en content van websites. Gebruikers van bijvoorbeeld Facebook of Twitter kunnen op elk gewenst moment berichten doorsturen door middel van *likes*, *(re)posts* en *(re)tweets*. Om naleving van een tijdslot te handhaven zouden sociale media-platformen het delen of bekijken van gokgerelateerde content gedurende specifieke tijden onmogelijk moeten maken voor gebruikers uit Nederland. Dat is geen realistische optie.

Het implementeren van een dergelijk tijdslot zou bovendien de kanalisatie schade. Illegale aanbieders zullen op deze tijden wel reclame blijven maken en, anders dan vergunninghouders, matigen zij de inhoud van reclameboodschappen niet en in sommige gevallen accepteren zij zelfs deelname van minderjarigen aan kansspelen. Door het implementeren van een tijdslot voor online reclame, zullen deze illegale aanbieders onbedoeld meer ruimte krijgen om hun aanbod te promoten. De regering onderschrijft het doel van de motie, namelijk het voorkomen dat jongeren door online reclame aangezet worden door gokken. Het implementeren van een online tijdslot zou echter een onevenredig middel zijn dit te bereiken. Het handhaven van dit tijdslot is kostbaar en onvol- doende effectief. In plaats daarvan waarborgt dit wetsvoorstel dat

⁶ Kamerstuk 33 996, nr. 56.

⁷ Kamerstuk 33 996, nr. 57.

vergunninghouders de reclameboodschappen matigen en deze niet specifiek op jongeren richten. Ook wil de regering illegaal aanbod aanpakken, bijvoorbeeld door deelname aan illegale kansspelen met betaalblokkades te bemoeilijken.

De motie **Mei Li Vos c.s.**⁸ verzoekt de regering, een verbod op individuele sponsoring van sporters door gokbedrijven in de lagere regelgeving op te nemen en is ingegeven vanuit twee overwegingen. De eerste overweging is het risico op matchfixing groter zou zijn wanneer individuele spelers gesponsord worden door een kansspelaanbieder. De tweede is dat individuele sporters vaak als rolmodel worden gezien door jongeren, die daarmee aangezet kunnen worden tot gokken.

Het is niet reëel te veronderstellen dat Nederlandse vergunninghouders sportwedstrijden manipuleren. Door strenge selectie aan de poort komen alleen betrouwbare en verantwoord opererende aanbieders in aanmerking voor een vergunning. Vergunninghouders (en hun aandeelhouders) hebben geen enkel belang bij het manipuleren van wedstrijden, omdat dit aanzienlijke imagoschade zou opleveren en grote financiële risico's met zich mee zou brengen.

Daarbij komt dat een verbod op sponsoring van individuele sporters alle sponsoring van sporters die een individuele sport beoefenen door houders van een Nederlandse kansspelvergunning volledig zou uitsluiten. De regering vindt dat niet wenselijk. Wel onderschrijft de regering de zorgen van de indieners over de rol die individuele sporters kunnen hebben voor de promotie van online kansspelen onder jongeren. De regering geeft hier invulling aan door vergunninghouders te verplichten hun reclame-uitingen te matigen en deze niet te richten op jongvolwassenen. De vergunninghouder wordt geacht hier ook rekening mee te houden wanneer hij een rolmodel uit de sport wil gebruiken voor marketingdoeleinden.

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,
K.H.D.M. Dijkhoff

---

⁸ Kamerstuk 33 996, nr. 58.